

عنوان مقاله:

برنامه ریزی خیابان پیاده محور هویت بخشی و سرزندگی محور خیابان شیخ صفی الدین اردبیل

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و شهرسازی پایدار با رویکرد انسان و محیط (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمد فخرذاکری - گروه معماری، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی اردبیل، ایران

جواد جوان مجیدی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

ایجاد خیابان پیاده محور می توان از فضای ساخته شده از جنبه کالبدی به انسان حس تعلق بخشید و اجتماع از این طریق با هدف پیاده محوری به افراد و مخاطبین با یکدیگر حیات مدنی تزریق کرد. پیاده روی بخشی از رفتار طبیعی انسان است که قدمتی به اندازه تاریخ بشریت دارد به همین دلیل می تواند این طرح برنامه ریزی در هویت شهری خود نمایی کرده و قسمت زنده شهر اردبیل به شمار آید. می توان با ریشه یابیمشکلات در برنامه ریزی های خود در رفع آن کوشید و در این مقاله بیان گردد که در موارد مشابه مورد توجه قرار گیرد. وجود پتانسیل ها و ارزشهای میدانی در این خیابان از شهر باعث تحولی بزرگ در شهر اردبیل شده و همچنین ایجاد سرزندگی در داخل شهر می شود نه فقط برای افراد بومی شهر بلکه برای توریست ها و مسافران استانهای دیگر شد. این مسیر پتانسیل های تاریخی و فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی بسیار مناسبی برخوردار می باشد که در طی روند مقاله بیان می گردد. در مسیر مورد نظر طراحی های مبلمان شهری و المانها نیز مورد بررسی خواهند گرفت.

کلمات کلیدی:

پیاده محور، هویت بخشی، سرزندگی، خیابان شیخ صفی، اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/434867>

